

de fide

civitate ambrosij. ¶ B. viii. de si-
datione. Intellexit inquit si signa-
ta fidei tempter irrumperet. reputatur
effractor. scrutator. maiestatis. Ad
fidi simplicitatem monem. Exod.

xx. Si altare lapidum feceris mihi:
nisi edificabis illud de sedis lamp-
ribz. Si. n. leuanteris cultum tuum
sup eo pollueret a tunen i genio q
p cultri intelligit sup altare fi-
dei leuandu n est. ut ingenissi nos-
trum in ihesus que fidei sunt auctorita-
ti sacre scripture pferam? Scdm
e inuacitas. Tertium magnitudo.
de quibz dictu e pni? Quartu e
seruor. M. xvij. Si habuētis
fide sic granu synapis. dicetis
monte hinc transi. hic et transi-
bit. et nichil impossibile erit uob.

Glo. Idem pfecta grano syn-
pis comparat que sit infaci e hu-
mulis. et pectori seruens. uilis
videntibz. nec ullaz uiriu appa-
rens. s; pressuris trita q'it h'c
ostendit. Quintu e integritas ut
omnes articuli credatur ul' expli-
cite ul' iplicitate deq' h'c p. Sex-
tu e stabilitas. ut ho nō facile re-
linquit fide sua. Ho. ij. Vide
illa exspectam? q' ds daturus e
hus qui fide sua nūq' mutant
abillo. Vñ ualde replebiles s;
illi qui uidentes aliquem hereticu r
magine abstinentie ul' libenter.
date elemosinas credit p' hoc

et sane fidei. et dimittunt fide sua
i qua ta diu uixerunt. et parentes
cor tenuerunt p'side illi' nō atq' es-
centes p'cho salomois. Pii. i.
Audi inquit fili mi disciplinam
patris tuu. et ne dimittas legem
matris me. Qui isto m' decipiunt
non attendunt. q' sic nichil p'libz
eu qui ht manu saua et os sa-
nu habe oclm infirmu. sic nichil
p'libz illu qui abstines e et qui
libent dat elemosinas. habe ocl
li fidei corruptu. sic qui ta e ipso
sessio rei nō defacili dimittit ea
sibi auferri. sic nec debz ho defaci-
li relinqueret fide in qua nutrit' e.

In tali casu qui cito credit,
leuis est corde. ¶ Eccl. xix. Nec debz
homo moueri. si aliquos hereticos
uideat ul' abstinentes l'misericordes
cū multo plures inueniantur ta-
les qui sunt fide catholice. Multa
n. magne malicie sunt int hereti-
cos. s; occultant q'ntu possunt.
Nec miru tu seipos occulterent.
Explicit tractat' fidei. Incepit

P. tractat' de spe. .i. ca.
tractatum fidei agē-
du e de spe. et hoc modo.
Primo descriptiones spei ponet.
Sed o'mendatio ei' insistetur.
Tertio taget de his quibz spes
adiuuat. Quarto de his que spei
adu'nt. Quinto derebz speran-
dis. Sexto adiutates spei desce-

Dap. I.

.ij. ps. etia

demus. Descripciones spes. Spes sic describitur libro sententiarum a magistro. Spes inquit est expectatio future beatitudinis ueniens ex dei gratia et ex misericordiis precedentibus; prima pars huius descriptionis habet propter ex gloriarum monis super illud. Ro. v. probatio uero spem. Spes inquit est certa expectatio future glorie. Et notandum quod spes quam sicut precepit speramus. ut ad tuum. ii. Exspectantes beatam spem. Quoniam uero certitudine glorie future ut secundum probatio uero spem. gloria id est certitudine future glorie quam percutitur ut in corde nostro nunc manent fides spes caritas. quoniam promotu virtutis. et ita describitur hic. Item notandum quod sic duo sunt. ubi est expectatio corporalis. intus enim animus ad aliqd absens ut fiat presentis. unde expectans dicit quod ex rem possumus. Spectans est ibi permanitia in loco quantum ad corporeum. sic duo sunt. ubi est expectatio spes. Est enim intentionis animi ad futuram beatitudinem. quod intentionem. Augustinus in libro de civitate dei vocat aspectum: ostendens aspectum calorem ad spem primam. Prinus est inquit sanos oculos habere quod sit per fidem. Item ibi permanet in loco spirituali quod est de qua permanetia.

ter in caritate in deo manet et deus in eo. Qui adeo per peccatum recedit. non habet expectationem: quod ad spem recipit. Ide nocturnum quod est certitudo cognitionis qui opponit dubitacioni. et hec pertinet ad fidem et est certitudo fiducie que opponit turbationi vel desperationi. et habetur ad spem et est certitudo securitatis qui opponitur timori separationis. et habetur in patria. Ide nocturnum quod cum motu spes sit circa quem super nos sunt. ad eliciendum motum spes valet consideratio liberalitatis dei qui seruientes sibi remunantur super merita punit debet ipsius. quod habetur liberalitas dei uocat gratiam unde scriptio opposita cum dicat uenient ex dei gratia. Valet etiam ad eliciendum motum spes consideratio propriae misericordie: cum deus promisit se redideturum proximam hys: qui sibi debito in deseruunt. Ipse vero uerax est promissa soluens. Unde spes quasi ab aliis basibus innuit: dei liberalitatem qui sibi seruientes remuniat ut debet eam: et dei iustitiae: qui sibi seruient soluerit a promisit. Et ad hanc duo pertinet due particule ultime scriptiorum et oppositorum. Ide nocturnum quod motum spes quoniam procedit mutata in actu: ut in eo qui in caritate est et bona opera facit quibus sperat se habetur beatitudinem: quoniam quod uero mutata procedunt motum spes non

de spe.

in actu si in sola intentione ut in illo qui est in pectore mortali cui in terum facit boni quicquid per ut deus illustreret cor suum ad penitentiam qui sibi presumptio sperat se habitu rum beatitudinem. Cogitat enim se per gratiam dei adhuc habitu rum mita. quibus beatitudine debet. Item describit spes ab augsburgino. in libro de ciuitate dei hoc in spes misericordia est quia quis ad id quod credit. se puerorum presumit. Potest etiam sic describi. Spes est appetitus excellentis boni cum fiducia optundi. **Comendatio spei. 13.**

Sequitur de his quae pertinet ad commendacionem spei. Rotandum quod ad spei commendacionem primo ualeat per hoc quod scriptura sacra lociens monet ad spem. Non applicatio enim a monitionis ostendit utilitatem habentis. ps. Sperent in te qui nouerint nomen tuum. Item. Spera in domino et fac honestatem. Item. Spera in eo et que faciet. Item. Sperate in eo omnis congregacio populi. Item. oij xiiij. habete fiduciam. Non iterum. Jo. xvij. confidite ego uigi iudicium. non solum scriptura uidet ad spem monere. Naturaliter enim qui debilis est et timet alicui ad heret et in nigrum. ut patet in ipso quod cum eleuat ad standum et estimat se casum statim ad heret alicui rei sic na-

turalis ratio dictat animo aguocenti debilitatem et insufficienciam suam. quod fortiori se ad herem debet. et inniti. Secundo hoc quod scriptura sacra lociens beatos asserit. sperantes in domino. ps. Beati omnes qui confidunt in domino. Item beatus vir qui sperat in domino. Item. Beatus vir cui est nomen domini spes eius. ps. xvi. Qui sperat in domino. beatus est. ps. xxx. Beati omnes qui expectant eum. Vere beati omnes qui sperant in domino optata enim eis succedunt. Tertio hoc. quod spes omnipotenti innititur. ps. l. Quis ambulauit in tenebris tenebris in quam aduersatus est non erit fulgor et prosperitas. speret in nomine domini et inuitat super deum suum. Quia spes omnipotenti innitat. ideo firma est. et non timeret ruinam. David. Qui confidit in domino. sicut mons syri. Spes est que dicitur dominus firmamentum meum. Spes placet se in deum. pro se unum est crudelis ut se subtrahat. et sponte in se inde permittat. iuxta uerbum augustini. Quare dominus lociens nos ad intendendum sibi monet si supportare nos nollet. Non est illusor deus ut se ad supportandum nos offerat. et nobis innitentibus ei in ruinam nostram se subtrahat. Non vero spes aut non confundit. glo. aug. Con-

ij. ps.

fundit qui sperabat non inuenit sicut contingit illi qui sperat in homine. hec autem spes non confundit: quia in deo non fallit non falli per prophetam. In te sperauerunt: et non sunt confusi. Item deus noster in te fidet: non erubescam. In te in nomine sperauim: non confundar. Ecce enim nullus sperauit meo: et confusus est. Vanitas est non persistere fulminatum in intenti: sed uitans est non negare fulminum in intenti. Unde cum dominus uitas sit in intenti sibi se non subtrahit. Quarto quod spes est uelut arbor: sita in optimo loco. Adhuc enim diuine bonitatem non habundant semin essem eius. Tertio iuxta Bonum est dominus: spiritus in eum. Spes est iuxta fontem diuine misericordie: non in diuine beneficiorum cessant in flum ei. David Ego in misericordia tua spes. Idem spiritus in domino misericordia curabit. Item fratres misericordia tua domine super nos: quod admodum sperauimus in te. Item Ocli domini super metuentes eum et in eis quod spiritus supernus ei. Et iterum Ego sicut oliva fructifera speravi in misericordia in letitiam. Spes arbor bene dicta est: fructus uberes huius cum amissa domini habundat. Item vii. Benedictus uir qui confidit in domino et subditur. Sicut quod lignum quod transplantat super aquas: quod ad humorem mittit

irrigat

Trx

radicem suam et non timebit cum uenit estus. Propterea erit tanquam lignum quod plantarum est secundum et ceterum. Quinto commendabilis est spes a multiplicata suo effectu. Unde effectus ipius est securitas. David In te speravi non timebo quod faciat mihi homo. Nomo securus est spiritus in domino protector est de omnium spirituum inse. David. Dominus protector uite mee a quo trepidabo. Dominus spiritus in se pro muto est undique. Secundum. Dominus in certitudine populi sui. Dominus est turris fortissima. Psalmus xviii. Turris fortissima non nominis domini ad ipsam fugiet iustus et exaltabitur. Non nominis domini filii dicuntur ysa xxx. Ecce nominis domini uenit de longinquitate ipse spiritus in se altissimum refugium. Ipse est etiam eis urbs fortitudinis ysa xxvi. Urbs fortitudinis in nomine syon saluator ponet in ea murum et ante murale. Murus est uetus dinitatis aumurale mitrum humanitatis. Vtrumque facit ad securitatem nostram. Item spes metitur in diligencia et dei auxiliu. De primo. Sapientia. Qui confidunt in illo intelligentia uitatem. Psalmus xviii. Dicit de expectante futurabona quocumque se uult prudenter intelligit. Agnoscit enim in aduersitate diligenter; dum cooperari ibi

nū. De sedo in psalmo. In ipso
sperauit cor meū i adiutus sū
Item. Spes libat cibulacōm
a mouendo. ut patet in susan
na. Daniel. xiiij. Que flens. sus
perit ad celū. Erat nō cor ei fidu
ciam hñs in domino. i in ps leg.
Inte spauit p̄s m̄. Spauit i li
berali eos. Vel libat pacientā
vāndū qui mod' ubacionis melior
ē. Et alius libat. cū paciam
dat. Spes patient facit portari
onus p̄sentis misere. Gn. xl. Vi
dic regem q̄ eēt bona. i cr̄am q̄
eēt optima. i supplicat humer
suum ad portandū. ij. Oja. vii. Pere
untes septem filios per unū diei
tpe. Aspiciens bono aio febat p̄p
spem q̄ indeum hēba. r. q̄ Act.
xxix. Propt̄ spem usq; catheā
certundatus est. S. inmorat. Il
le bñ māl in exteriorib; misijs sō
stāt. qui scit de spe i cna semp
gaudere. Item spes saluat. Ps. Q
saluos facit sperantes inse. pū
rryij. Qui sperat in dñō. salua
bit. Ro. ix. Spē enī salui faci
elis. Item spes ē columpna. totū
spūale edificiū sustentans. qui
adeficiente spūale edificiū corrū
it. i mēs inbaratiū despacionis
cadit. Hec columpna in cayn d
fecit. cum dñō ait. Gn. iiii. Ma
ior est iniuitas mea q̄ ut ueni
am m̄ear. Item spes galea salutis

est caput in toris homis i intē
tōm illesam custodiens i Tess.
vi. Induti galeam spē salutis
Spes i anchora ē aiām seruans
ne a procellis temptationū adeo
irrūpat. heb. vi. d' apostolus lo
quens de spe. q̄ sicut anchoram
hēmis aīe tutam a c firmam
Olo. aug. Si uidis fluctuari ima
risto noli abruipi ab an
chora anīquam in tres ad portum
fluctuar nauis in anchoris s; nō
longe attra provicit. n̄ in etiū fluctuabit i si ad temp' fluctuat. Item.
Spes hoīem fortem efficit. ysa. x
ix. In silencio i spe erit fortudo
uīa. ex eisdem. xl. Qui sperant i
dñō mutabunt fortitudinē. For
titudinem in q̄ p̄am. i fortitudi
nem dīnam. felix omittatō ista
q̄ facit q̄ sperat in dñō. de uirib;
suis dīfudit. i te ad uitiorū dīd
fudit. q̄ p̄a fortitudine se exaltat
ter n̄ ad uitoriū patū ē ei semp
p̄ut de ip̄o dīfudit. S. sup cantica
Salom̄i p̄ceptiam ubi claiorem
reddit q̄ q̄ sperate facit om̄is q̄
in se spant. Heriq; om̄ia possibili
a sūt cretenti. Idem in sermoni
b; Quatenus in bonis dñi fidu
cie pedem porreri's eatenus possi
tebis. Item spes baculus ē ualde
necessari' peregrinātib; in via p̄sem
tas uite. qui huic baculo innuit
nō corrut. Non delinquit os

ij. ps.

qui spant in eo. Item. Non fatigatur ul' debilitatur. Ysa. xl. dicit despantibus in domo assumunt p^{re}nas ut aquile current. et n^{on} laborabunt ambulabunt et n^{on} deficiant. ps. Spans in domo n^{on} infirmabor. Item. spes impossitionem regni celestis aiām aū rēp^{re} quodam iñ introdūt. vñ ad heb^c. vi. d^r apl's. Spem in ceterum. usq^a ad intiora uelaminis et sup illō ps. Spa in domino. Dicar glo^r spes ē in trōit fidei et subdit^r inglo. p^r spē enī intrat ad uidendū illud q^{uod} creditur. Spei sit p^{ro}misiō illa. y^s a. hyij. Sustouam te sup altitu dinem tē et cibabo te hereditate patris tui iacob. Consolatio spei incēlis ē uix^r ubum apli. Phil. ii. p^r nobis existentib; in hac uita mortali mortalitatem attingit. Sap. iiij. Si coram homini b; tormenta passi sunt spes illoꝝ in mortalitate plena ē spes inermitatem aiām erigit: et idcō nula mala sentiat exterius que toletat uirtu^r ubum gregorij. i moralib; spes in p^{re}senti tpe ē qⁱ qdā uigilia sollempnitatis etie: nō reiunat s; qⁱ uige. uiuum celebrat cū securitatem hēat ut p^r us ostensiū ē secura enī mens qua si uige. uiuum. p^r x. spes de ilis tribz qⁱ uidit ezechiel scripta in libro. ii. c. carm̄ sibi assumit

TR^r
luminaciones relinquent dono sa
encie. rpietatis. et ne dono timoris
ipā ē tu dñs dedit in nocte carmi
na. Job xxxv. Nocte inq^r p^{re}sens
aduersitatis. In p^r s^r mandauit d^r
mīam suam in die et nocte e. e. spes
mhyeme p^{re}sens erilij: hē qⁱ uer
nū temp^r. p^r a. n. nos in adūs rīde
facit. Juxta ubum aug^r. p^r facit
nos gaudē inē dolores aūm^r autem
gaudens etatem floridam facit. p
ii. xvij. De gaudio eius legitur
Ro. xij. spē gaudentes. et oī. v. Gau
dete et exultate q^{uod} nomīa urā scrip
ta sunt ince. p^r i. x. Exspectatio uis
tor^r lenta. Gaudiū u^r ipius. p^{ro}mu
nic dī gaudiū spei. et nōdū rei
et exspectatione glorie reprobis
se. Aliud est gaudiū q^{uod} ē depen
dabonoz de quib; dignum ē gau
dē. Gaudiū spei ē sicut arra etiū
p^r mi. et p^{ro}ordinacō suavitatis. Sp^r
i. ocessum ē intrare i. ortum uolup
tatis et inde offerre odores ad. M
endam amaritudinem p^{re}sens
adūsfigans. Spes inq^r obprobria
gluat. Ro. v. gliam inspe glie fili
ordi. p^r a. in deserto mundi delicas
affluuit. Cant. usc. Que ē ista que
ascendit de deserto. delicys afflu
ens. Eccl. ii. Qui timetis dñm spa
te uiuum: et oblationem ueni
et uob mīa. p^r a. dampna tempab
ū rei. nū reputat. Ad heb^c. x. Rapi
nam bonoz uiōz cū gaudio sus

De spe.

cepisti ogniscentes uos h̄re
 meliorem & maiorem ibam:
 ip̄a ē que dicit illud ps. Quid
 m̄ ē in celo: & ate quid uolu su
 per terram. Ip̄a ē in labore reges
 inestu tribulationū temperies:
 & fletu solacium. De ei solatō le
 Ad heb. vi. Ut forasimū hēam
 q̄ fugim ad tenendam spem. Ad.
 Hec me solata ē in h̄r. m̄ expon
 tād q̄ non ē oīno idem gaudiu
 & solacium. Qui n̄ solat non
 ex toto a tristia ē in munis: sed
 q̄i m̄xtruram inse patit: dū ma
 lanū cor eius pungunt n̄e bo
 na ungūt. Pū xxvii. Yngento
 & uarijs oīrib; delectat cor: & bo
 nis amic̄i alij dulcoranur. Co
 solatio spei ē doloris aut timoris
 aut altius afflagentis et affecti
 oīs repollo. Item mitigato spe
 diuini oīlli uī auxiliū ul̄ altius
 būficiū. Spei ē ubi illud. Je. x
 vi. Quiescar uox tua a ploratu:
 oculi tui alacrimis: q̄i ē merces
 op̄i tuo. Sim̄es modica labore
 mīcenary tollerabilem reddit: q̄
 facē debet seruis dīm̄es et̄na. Ja
 v. Agricola exsp̄at p̄ciosum fe
 tu terre pacient̄ ferens. Incl. si
 ille p̄fructu tre quem sperat ta
 patient̄ exsp̄at: quanto magis
 uos p̄celesti. Spes ē gēma ḡtisi
 ma. Pū. xvii. Gēma gratissima
 exspectacio prestolantis id: de lo

ge exsp̄ans est qui bona et̄na
 exsp̄at. Exspectatio uō eius que
 ē spes gēma gratissima ē: & p̄p̄
 ciositatem: & q̄ spes ad modum
 gēme per lucida ē: & per uia yisu
 i interior ut per eam indeant celest
 ia bona. Spes elisos: & p̄stra
 tos erigit David. Dñs etigite e
 usos. Pū. xxix. Qui spes i dñō
 subleuabit ip̄a uires repar. Si
 cur n̄ alijs timore succumbent
 hostib; uirib; destruit: & dat se
 hostib; nil rebellionis opponens:
 ut mulier uidens sanguinē su
 uī ul̄ alienū statim stupefacta
 dicit totū pditum ē: & totū est
 mortuū: sic ex spe uictorie uires
 hō resumit. Pū. xxviii. Si de spe
 rauis in die angustie la mis in
 minuerit fortitudo tua. Dan. x.
 Inuisione tua dissolute spages me
 e: & n̄ remāsic ī me uirium. Ad
 heb. xi. Confortate manus dis
 solutas & genua debilia uborate.
 Q̄ iose. i. cap. dñi ē. Conforta
 re: & esto robustus. Ecclēs. vii.
 Ecclia confortauit sapientem: &
 Itē mola ē: sū qua non fit uā
 itio. Ip̄a ē mola in fido q̄ cor eleuat
 & sustinet. timor uō mola ē supē
 rior q̄ cor. Perterit ut ip̄m. oītū &
 humiliatum dñs nō despiciat.
 Spes ab inferiori nos fulsis ne
 sub pondē tribulacionū deficiam
 Timor uī a superiori nos op̄mit ne

Ej.

TRZ.

et pugne totalit̄ cedit. ut pugil uictus. totalit̄. despans in se lux ē. sicut ille q̄ sp̄at in diuō brauis ē. Eccl. xiii. felix qui n̄ hūc aī suū tristiam. i nō exadit asperita. Despans ē uelud arbor: radicit̄ euulsa. Job. ix. Quasi euulsa arbor abruuit spem meam. Desperatio abysmus ē de q̄ ure aut nū quam ē erit̄ sp̄. Descendit usq̄ ad abyssos. nulla plaga uidet̄ eē magis despabilis: plaga desperatioſ ſe xv. factus ē dolor meus. i plaga mea despabilis. cetera peccata ſint i flexiones cordis ad malum. peccatum desperatioſ fractura cordis ē. Iē. xxv. Insanabilis fractura tua: pessima plaga tu.... a. De adiutoriſ ſpe. ij.

SEq̄ de hijs quib; ſpes adiuuatur: i assignabim̄ iiii ſpes mediationū ſeu oſidationum qb; ſpes padiuuari. p̄ma ſpes ē dirette in dñm. Sc̄la ē circa ea q̄ pto agim̄ ul ſuſtinem̄. Tertia circa beneficia di gnalia ul ſpi alia: corlia ul ſp̄ualia. Quarta ē circa ſuſfragia ſc̄la. p̄mam poffum ſub diuidere in ſep̄tem ſpecies q̄ rū p̄ma ē in dñm in quantū creator: est. naturaliter: amic artifici opus ſuū. adeo ut ure poffit au dire qđ ei detrahaf. Vnū uifimile ē quod deus amet opa ſua: i ſtialit̄ hoīem q̄ ad ymaginē:

ij. ps.

Sup 1027

p̄dicne

p̄cloſa

inuenit

exſuſſalem̄ aut rapiam̄ uento temptationis. Has duas molas diuigit dauid dicens. Ab altitudine diei timebo ego ū in te ſpabo. Altera carum nō ual; ſi reliqua. glo. gg. ſup illud deut. xxii. Non accipies lotu pignoris in feriorem: i ſuſpionem molam. inferior mola ſpes: i timor. Spes ad alta ſub uehit. Timor aut̄ cor in ſius p̄mit. Vna mola ſi altā in utilitate habet. In pectoris ḡ p̄tore ſem per debent ſpes: i formido. ſuſp gl. q̄ incassum inuam ſpac ſi ſuſtitia nō timeat. Incassum me tuic. q̄ nō fidit. Loco ḡ pignoris: mola ſuperior aut in feri orū tollit̄ quia qui p̄dicat p̄catorū tanta diſpensatione diſpo ne detet ut n̄ relicta ſpe timore ſubtrahat: n̄ ſubtracta ſpe timore re relinqit. Item ſpes hostes nostros oſfundit. Job. vi. Confuſi ſp̄: ſpani. Sexto. vñdabilis est ſpes apiculo ſui. p̄l. ſ. deſperacionis. ii. Re. ii. ca. An ignoras qđ ſic deſpatō. Deſpatō pīculū ē acq̄ n̄ q̄rit̄ exiſt̄. p̄l. viii. In p̄us cu in pſundum uicioꝝ uenit co tempnit id ē ex toto ſe negligit. Sicut ſpes facit ut naufragus i medys brachia iadet aquis: ſic deſpatō facit ut homo ſe in nullo deſpans dicit malū ibū

De spo.

similitudinem suam creavit
 sap. vi. Diligis omnia que
 sunt et nichil odisti eorum quod fecisti
 nam non odiens aliquid statuisti aut
 fecisti. Sperare ergo debet de eo qui
 dedit ei ut sic quod patitur sit da
 re ei ut bene sit. Secunda est inde
 um inquit dominus est naturaliter enim
 amant homines ea quae sua sunt
 et seruant ea. et si ea perdidint
 gaudent cum ea recuperant. Unde
 uisimile est quod deus uelit serua
 re illos qui boni sunt. et peccatores
 quos perdidit uelit recuperare
 Ad quod pertinet parbole de recu
 paracione ouis perditae et dragine
 perdite. Lu. xv. Ita dico uobis gau
 dium erit in celo super uno peccato
 re proximam agente. quia super nona
 ginta nouem iustis qui non in di
 gent pax. et sap. vi. Dicitur. par
 os omnibus quam tua sunt. Ex eze
 chiel xviii. Ecce omnes aene mee
 sunt et quibusdam iniquis sub
 ditur. Numquid uoluntatis
 mee est mors impia domini. et non ut
 uictatur auius sius et uiuat pri
 uates eandem fidem quod debet
 seruus domino debet et tuus seruo.
 Situt infidelis est seruus si non sub
 uiuat domino cum subuenire debet.
 sic infidelis est dominus si non subueniat
 seruus. cum inimici domini in pugnaret
 eum. et non sufficiat eis resistere. sed cer
 tissime sperare debet qui ab

hoste invisibili in pugnatur
 si temptationis super uires eius quod
 deus ei in succursum ueniat
 non per culpam eius hoc steterit sed
 quia ipse negligens mittendo
 ei nūcum orationis fuerit sed
 infidelis deus qui uos non paciet
 temptationis supra id quod potest
 facere si faciet cum temptatione
 ne puerum ut possitis sustinere
 Legit de beato martino quod cum in
 t' alpes incidisset in latrones
 et cum unum latrunculum cum ferire
 uellet aliis ictum ferientis
 timuit. et cum postea latrones quod
 rent ab eo aueriusset. dixit
 se nūquam ita secutum fuisse.
 quia sciebat misericordem dei
 marie in temptatione affutari.
 3. Cum sentio te iratum tunc spo
 te pietatum. quod cum iratus fueris
 me recordabis. Tertia considera
 racio est consideratio bonitatis diui
 ne. cui cum summa sit summe pl
 acet bonitas. summe duplicita
 tia. Unde uisimile est quod para
 sit uiuare eos qui uolunt ma
 liciam desere et bonitati adhucere
 Sap. xiiii. O domino sit deus impius
 et impietas eius et eccl. xii. Altissimum
 odio habet peccatores. Et p. xii. Qui
 bonus est hauriet sanguinem ad nos.
 Quartae consideratio diuine
 misericordie. Deus enim cum sit summe mi

ij. ps lib.

serioris: non min' uult miseris
amisia libare quam ipi libari
flug' loquēs de illo ulo. petite &
accipiens non tñ inqt hortare
t' ut petem' n dare uellet. Erui
lescat humana pigritia: plus
uult ille dare q' nos accipere.
pl' uult ille miseris q' nos ami
sia liberari. M̄ia dei qñ offert
pc̄tori & quod pc̄tor pete nō audet.
Vñ oñt̄l̄t̄ Aug' in latrone q' dñō
aut. Memento mei cū uenis in
regnum tuū. lu. xxv. Conside
rabat inqt̄ facinora sua & pro
magno h̄ebat: si ul' ei in fine p
ceretur. dñs aut̄ st̄nuo inquit
Hodie metum eris in padiſo.
m̄ia obtulit: q' m̄ia distulit.
Aug' in lī. fess'. Dñe una spes
una fiducia. una firma. pmissio
m̄ia tua. d. Dñe in m̄ia tua spe
raui. Itē melior ē m̄ia tua super
uictas. V' sup can. Meū m̄itū
misācō dñi: nō plane sum m̄i
mops qm̄ diu ille misator affie
rit. Tres alias spes. oſidacionis
inuit. b' in sermone illo. m̄ias
dñi metnū cantabo. Ta inqt̄
ido in qb; tota spes mea. ſit.
karitatē ad optois. vitatē pro
missionis. potestatē reddicio
nis. Item ſcio cui credidi & cū
sum. quia in karitate nimia
adoptauit me. quia uerax in
pmissione q' potens in exhibi

tre

tionē. Hic ē funiculus iplex q'
difficile rumpit: qm̄ nobis apat
a nr̄a in h̄ic carē demissū fir
mit obſecto reneam' ut ip̄e nos q'
leuet trahat & pertrahat uñ ad
xp̄m glorie magni dei. De kar
itatē ad optois iē ibi. i. jo. ii. Vide
te quale karitatē dedit nob̄ d̄s
pat̄ ut filī dei nominem' & ſimus
Multū debet monē hoīes ad hoc
q' de dō ſpent hoc q' deus pat̄ eoz
ē. V' loquens de dñita oratione.
Multi inqt̄ dictatur orō cui pñla
piu dulce nomine pat̄io ſequitū
pericōni optindaz pñlat fiducia
& glo. oj. vi. ſuper hoc nom̄ pr
In hoc inquit datur fiducia. q' d
negabit filīs qui iam dedit q'
pr̄ e. & luc. vi. Si uos cum ſins
mali uostis bona dare filīs uis:
quanto magis pr̄ uū celeſtas ſpi
ritum bonū dabit pe tentib; ſe
Ad hanc oſideracōm pñm; pabola
de filio pdigo luc. xv. Vñ filiū ad
pr̄em rediens cū oſculo & ap̄plexu
recipit ſollempe ſuuiū celeb
tur. ſymponia cū choio auditur:
& pñmāx epulai. & gaudē opere
bat quia fr̄ tuus mortuus fue
rat & reuixit pierat & inuenitus
ē. Ad eandē oſideracōm pñnet oj.
vi. Solite ſolliciti ēē dicentes
q' manducabim' aut quid bibi
m' atq' op̄iem' ſat. n. pñ uū q' his
omib; indigens. Cū nā doceat b'

De spe.

fetib:

ta anima ut pudeant suis
naturali poterit dicter hominibus ut pui-
deant filius natus visimile; quod
propter celestis non de sic filius suis o-
silio ei rursum indigentibus pro mis-
siones et de qua mactari non possunt
que in scriptura continet possunt
multum uiuare spem. **D.** Memor
ero ubi tu seruo tuo in quo in
spem dedisti. **R.** Ut per paci-
entiam et solatorem scripturarum
spem habeam. Item pretas dei considera-
ta multum propter spem uiuare cuie
que facile est liberare a magnis pi-
culis ut aparus et saluare ipsam
sicut in multis et solo illo propter in-
plete permissiones suas. **Ecces viii.**
Simo illius preitate plenus est. Seq' de il-
la spe considerationis quem circa ea que
prodeo agimus vel sustinemus. bona o-
pera quam fecimus considerata spe ui-
uantem in propria sacrificante sacri-
ficiu' et spe in deo. Sic pro homo spa-
re in domino si sacrificium iusticie ob-
tulit. **Tituli ii.** Sobe et iuste et pie
uiuam in hoc seculo exspectantes be-
atam spem. **gg** in morte. Cum o-
propter crescat prima fiducia proficit seculi-
rus est de re. qui bonum pignus a-
put se habet. sic securi sunt de regno
futuro quod habent pignus specie sancti-
i. cor et qui dedit pignus specie in
cordibus nostris. Ad ephesios et qui est pignus
hereditatis nostre. Item securus est
qui habet bona opera quae quedam pigni-

noia. **G** in mortali. Sancti viri
quot labores nunc ueritati omnibus
dantes exhibent tunc iam remu-
nacionis sue pignora in transspe-
ci cubiculum clausa tenent. Se-
curus propter esse de regno fuit cuius
ipsius donum est super se ipsum reg-
nare. **B**. Non est uia ad regnum sine
premissis regni non sparet propter celeste
regnum cui si super propria membra regna-
re ad hunc donatur. Mala et quod
sustinet. **S**icut spem adiuuat
Ho. **V**erbulatio pacientiam operatur
pacientia probatorem probat autem spe
G in morte. bonorum mens quo duri-
ora patientia tolerat. eo etiatis
prima certius sperat. Item tanto
spes solidior in deo surgit. quanto
pillo quisque gaudiora protrahit. **Sene**
Vires autem inquisit etiam sui fiduciam
dare possunt. non cum multe difficultates
hinc et illinc apparuunt et
aliquam proprie accesserint. Ille qui fu-
dit sanguinem suum cui dentes cre-
puerunt sub pugno. cui magna
spes descendit ad pugnam. multum
adicit sed ut lacerata. **Certus** est de
re autem uenialis est. qui primum habet apostole.
Sic certus est de regno fuit. quod mul-
tas verbulationes per Christum sustinuit
quibus regnum celorum emit. Actus xiii.
Primas verbulationes oportet nos
intere in regnum celorum. **Si v.** Beati
qui per secundum paciuntur per uis-
ticiam quoniam ipso est regnum. et si non quod

•ij·ps.

cum bona q̄ pro deo agimus t̄
mala q̄ sustinem⁹. Psideram⁹ de
lēm ea dei grē attribuē exemplo
pauli dicentis i cor. xv. hūndā
cūs illis omnib; laborau. Non
ego autem s; grā dei met.
qui⁹ de illa spē Psideracionis que
ē cē dei bñficia qm̄ possum⁹ subdi-
tingue in q̄tuor species. Pma ē cē
dei bñficia genalia i spī alia utē
redempao mundi i alia bñficia q̄
ad salutem humani gnis p̄tinet
Ad hanc Psideracionē pertin; illud no-
vū. Qui p̄pō filio nō p̄ceptit s; p.
nob̄ omnib; donauit illum quom̄
nū am illo nob̄ om̄ia donauit q̄
tyt. u. Qui dedit semet ipm̄ pro
nobis ut nos redimēt ab omnī in
iquitate. Dñe quidē homo q̄
innotuisti ei aut aliis homīs
q̄ reputas eum deniq̄ mutis e
i unigenitū tuū i mittis spm̄
tuū p̄mittis q̄ uultū tuū i
ne q̄ uacet in celestib; ad opa sol
uicitudinis nrē i illos beatos spē
p̄ nos mittis i mūstū. Et b. Super
illud cant. u. Colūba mea i for-
mib; petre clavis penetrans cla-
vis resans factus ē m̄ ut indeam
uoluntatem dñi. Quod n̄ indeā
p̄foram̄ clamat clavis clamat
vlnus. Item patr; archanū cord
p̄foramina corporis patet illud
magnū pietatis sacramētū pa-
tēt uiscā mīe inq; uisitātū nos

TRE

oriens exalto. Idem. In quo clari
quam uulnib; tuis illuxi; q̄ tu
domine suavis q̄ misericordia
mīe maiorem enī misericordiā nemo
h̄t. q̄ ut aiām suam ponat q̄s p̄w
a ddictis i dampnatis. Secunda Psideracio
ē cē bñficia spūalia p̄tula
ria. Ad q̄ p̄tinet illud. V. si p̄cāti
Om̄io inq̄t p̄p mansuetudinem q̄
intē p̄dicatur currim⁹ post te dñi
audientes quod non spernas pau-
pem. p̄tōrē non horreas. nō ho-
ruisti p̄fitentem latronem. nō laē
mantem p̄catēm. nō chanancā
supplicantem. non dep̄hesam i ad-
uictio. non sedentem i theloneo. nō
supplicantē publicanū. nō negan-
tem discipulum. nō p̄scutorem
discipulor. nō ip̄os crucifiores tu-
os. In odio ungentorū tuorū
currim⁹ Tertia Psideracio cē
bñficia corporalia genalia ut est
creatio mūtū gubernatio sustētā
Ad hanc Psideracionē pertin; illud
of vi. Respirate uolatilia celi q̄ u
serunt. n̄metūt. neq̄ aggregat
in horrea. q̄ p̄ruester celestis pas-
cit ea. Nōne uos magis pluris es-
tis illis. q̄ post de uestimēto q̄ solli-
citi es̄tis Psiderate lilia agri i cē
Quarta Psideracio ē circa bñficia
a corporalia spūalia de quib; in sy-
tura legit. ut ē. Psideratio triū pu-
erū in fornace. Danū. u. q̄ libera
cō susanne eidem. vii. q̄della

cap^{m̄}
flō

de spe.

Addm

specie & fidacionis que ē cē mīta
sanctorū suffragia quam in q̄
tuor species sub diuīde possumus
Ip̄ma ē cē mediatorem dei & homīm
ip̄m ih̄m Sodā cē mediātem s̄
bām uiginem. Tertia circa ange
los. Quarta cē sanctos. P̄num
multum sp̄em uolat ad quā per
tinent autoritates sacre scripture
B. sup̄ can̄. Puto iam spernē me n̄
pot̄ ip̄e: os de ossib; meis & caro
de carne mea. Aug⁹ in li⁹ de cui⁹ dī
Grā inquit dei nō potuit ḡtius,
mendari quā ut ip̄e unic⁹ dei fili⁹ i
se inmutabilit̄ manens inde
ret hominē & sp̄em dilectionis sue
daret hominib;. hominē medio
quo ad illum ab hominib; uenire
et qui tam longe erat iustus ab in
pus beatus amiser is. B. p̄bet a
pro dñm hōi fiduciām. deus hō. Est
nobis sp̄es magna penitentib; quia
aduocat̄ n̄r factus ē uidex n̄r. i. Jo
u. Si quis p̄cauit aduocatū h̄m
apud pr̄em ih̄m ip̄m iustum & ip̄e
ē p̄cipacia pro p̄c̄s n̄is. No. vii. q̄
ē ad dextram dei qui & inc̄pellat pro
nobis. Ip̄e scđm quod homo posu
lat. scđm quod deus dat. d. Acce
p̄ti dona in hōib; q̄ mīto ei dant̄
et hōi dona carismatū. Vn̄ ecclia i
fine orōnum peti orōm suam ex
audiri per dñm suū ih̄m ip̄m. Et
Ad h̄b. vii. d. de ip̄o quod saluare
in p̄petuum p̄t. Accedens per sem;

ip̄m semper uiuens ad inc̄pellan
diūm pro nobis. eidem re. I. he int̄
uit in ip̄m templū ut apparet
uultui dei pro nobis in ps. Respi
ce in faciem xp̄i tui. Respiciens
d̄s p̄t q̄m care n̄stir et̄a filio
suo. p̄cepit ec̄te. Item ps. Scitore
q̄m mutauit d̄ sc̄m suū. d̄s ex
audi. et̄ cūm clamauit ad eum.
Q̄ sup̄ e. ps. Saluū fac p̄plm tuū
d̄ glo. Ec̄te quanta sp̄es credencū
cum p̄eis orat. passus p̄eis. i. u
dex aduocatis ē. **No. de**
S. agaz.

T 132

ecclie s̄ xp̄m corpori eius iun
gens. Qui ip̄i per amorem nō
adheret non ad herebit capitulo
lo amoto. Cant. vi. Collum tuū
sicut turris eburnea. collum ē
bā iurgo q̄tum ad mediacionē
ris uō q̄ ad defensionem. Ip̄a
q̄ ē iuga directionis errantia iu
a p̄sentis uite salubrē dirigens.
Te ē iuga in signum clemencie q̄
uero assuero mūdo extenta. hec
iii. Assuer' interpretatur beatitudi
Ip̄a ē q̄ iurga moy si apharaone
in finali rei exercitu israhelitas
libans. Exod. xiiij. et cordibz ari
dis. et duris aq̄ deuociōnis p̄uidē
sui. xx. Ip̄a ē iurga de radice yes
se egissa. i. de incendio dñi amoris
ysa. vi. Yesse interpretatur incendi
um. Et magnitudine dñi amo
ris. q̄ de dedit mūdo beatam iur
gine. q̄ occasione p̄tōrē h̄c grā
quam h̄c apud deum. Sunq̄
u. fūss̄ mat̄ dei. n̄ p̄tōres fūss̄
quia nō fūss̄ necē iō pata ē eam
expendē in p̄tōres vñ securē pos
sunt accētē p̄tōres ad eam tanq̄
ad suam quodam m̄ quia sibida
tam. Aug. in orōne ad bām ma
riam. O maria inquit multū
audio. multū gādeo. multū que
gāduū. multam facit m̄ auda
tiā. s̄; sic ē pos. n̄ t̄. ceq̄ nobis
mīra iustitudo. p̄fedat ut saliz
pro nobis h̄eas id ecq̄ es. nos

. 7. ps.

stella maris. Ip̄a naufragantes
i mari h̄mudi cum osi
lum i auxilium deficit. ad por
tum salutis dirigit sicut ē q̄dam
stella q̄ naufragantes in mari
sibili cum temp' obscurumē ad
portum dirigit. B. sup' i' cuius ange
li. oīsūs ē angelus gabriel. Sū
surgunt inq̄ uenti temptationū
si incuris scopulos r̄bulacōnum
respice stellam. uoca mariam. et
paulo post. In piculis. in angus
tis in rebz. dubijs. mariam cogi
ta. mariam i uoca non recedat
a corde. non recedat ab ore ut in
petres ei auxilium non deserat
p̄silacionis exemplum. ip̄am se
quens non deuias. ip̄am rogās
nō desperas. ip̄am cogitans n̄ er
ras. ip̄a tenēte nō corrui. ip̄a p
tegente non metuis. ip̄a duce n̄
fangaris. ip̄a p̄picia peruenis. et
sic intem; ip̄o experiris quod mi
to dcm sit nomī vñgnis oaria.
Ip̄a data ē mūdo q̄ aque ductus
p̄qm̄ grē aeo descendant. eccl. xiiij.
Sicut aque duct' exiui apadyslo.
B. loq̄ns de ip̄a uehem̄cia desidū
feriore inquit deuociōnis purita
te orōis fōncē act' git pietans
ut hauriēt super anglos q̄m̄ re
fundet homibz aquam uiuam.
Item p̄ptēa tanto tempore fluen
ta grē defūt̄ q̄ua nō dū int̄es
serat aque duct' ip̄a ē collū caput

de spe.

ut p̄ te id ēē quo d̄ sum? Si n̄ nullā
 p̄cessisset n̄ra m̄ḡlio non eēt se
 cūca n̄ra redemptio. q̄ si necessari
 um nō eēt redimi nō eēt nctūm
 te p̄are redemptoriem vt quid ei
 nestum p̄cī p̄ptōib; pareres si
 deēt qui p̄caſer vt qd̄ inat̄ fie
 res saluatoris si nulla eēt indigē
 ia salutis. Ip̄a ē l̄ga que florem
 nouū p̄tulit et fructū sufficientē
 admundi redemp̄com et adelec
 torum et̄nam refectionem. Ip̄a ē
 que mestis consolacionis uinū
 prouidet. Jo. ii. Vinū ait filio suo
 nō h̄c Ip̄sa ē cel̄aria dei n̄to
 gaudet. Cant̄ i. Introduxit me
 rex in cellaria sua et̄ subdit̄ in per
 sona fidelium. Exultabim̄ et̄ leta
 bim̄ int̄e. Ip̄a ē aurora furib; inf
 malib; tremebunda. Cant̄ vi. Q
 uanta q̄ progredit̄ q̄i aurora sur
 gens Job xxviii. Si subito apparu
 erit aurora arbitrant̄ umbram
 mortis Ip̄a et̄ pulchra ut luna. Cā
 vi. Luminare enī noctis ē. lucēs
 ers qui sunt in nocte p̄cī. Ip̄a est
 mediata luminis. Luna recipit
 lumen a sole et̄ dat mūdo cū mūndus
 p̄p̄ Aliquid in p̄p̄itum s̄ et̄ soli
 nō p̄t id recipere a sole sic baūgo lu
 men grē recepit cum mūd̄ nō eēt
 dignus illud recip̄. B' cum tu dig
 nus nō eras cui filī dei daretur da
 tis ē marie ut per eam accipes q̄
 q̄ habēs. Ip̄a p̄p̄inquiā ē ualde pec

cat̄orib; sicut luna int̄ planetis
 p̄p̄inquiore ē tre pulchritudo eī;
 ut pulchritudo lune quia hiſs
 q̄ sūt in nocte p̄cī pulchra appar;
 p̄ magnitudinem m̄e sue. adq̄
 tales marie h̄nt oculas. Eccl. xx
 iii. Sicut olua speciosa in cāpis
 Cant̄. ui. Pulchriora sūt ubā tu
 auino. B' in sermonib; nos quid
 inquit in cet̄is iit̄ib; gaudem̄
 tibi. Simū tua pot̄ nobis ip̄is
 laudam̄ uiginitatem hūilitatē
 mūramur. Si m̄ia mis̄a sapit
 dulcī. hanc amplectim̄ carī re
 cordamur sepius crebrius du
 cam̄ hec ē enī que totius mū
 di repac̄om obtinuit salutē om̄i
 petrauit Constat enī pro uniuerso
 genē humano fuisse sollicitam̄ cu
 dicā ē ne timeas María in uēis
 ti enī grām q̄ quierebas. Quis
 ḡ m̄ie tue o bñdicta. longitudi
 nem latitudinem sublimitatē
 et̄ profundum q̄at in uelitare
 slam longitudo ē usq; indiem no
 uissimū in uocantib; eam uniu
 sis subuenit latitudo replet orbē
 trarum vt tua m̄ia quoq; sic ple
 na om̄is trāsic et̄ sublimitas eī a
 uitatis superne inuenit restaura
 com̄ et̄ profundum eī sedentib; in
 teneb's et̄ umbra mortis optimū
 ut redemp̄com. Per te enī celū i
 pletū ē in fernus euacuat̄ s̄t au
 rate ruine celestis uuln̄ exsp̄tāib;

182.

mis̄is uita perdiata data sic potē
tissima & p̄missima caritas in af-
fū & pacendi & subueniendi ha-
bundat effū eque locū in utro-
que. Ad hunc ḡ fontem sibi un-
da p̄peret anima n̄ra. Ad huic
mīe cumulum tota sollicitudīc
mis̄ia n̄ra retrat. Idem. Sileat mi-
sciam tuam ugo beata siq̄s est
qui in uocaram eam in necessi-
tati b; sibi meminerit defuisse.
mis̄ia eī n̄ defuit & theophylo sū
theophilus in quadā urbe cīlicie-
tam prudent & utilit res ecclāsi-
cas dispensans q̄ eū mortuo ep̄o
dignum ep̄ani om̄is ppl̄s accla-
mavit. At ille d̄ent uice dn̄ani
aliū maluit ordinari ep̄m. Aq̄
ab honore suo in iuste depositus
ad tantam i patīam de uenit ut
conducto quodam mago hebre-
o ad recuperandum honorē suū
opem q̄reret a p̄ncipe demonior̄
a quo iussus ē negare alii dei-
& m̄rem eius cum om̄i p̄pōto x̄a-
ni & ip̄am abnegatōm scribere
& sigillatam f̄dere & sic eī seruia-
o se addixit. Qui in crastinum
recuperato honore suo nō mult̄
post ad se reiussis mettīa bē ma-
rie om̄i p̄mā se affligens. Pmo
sibi piā matrem dei recdālia-
uit ea q̄ sibi apparente ab renū-
ciās dyabolo xp̄imq̄ uī filiū
dei & ex maria uīgine natū & oē

xp̄iani p̄positum p̄fitens. Deam
& xp̄i filiū eius grām recuperauit
& ad indicium in dulce sibi uenie-
rur sum ei dormienti apparen̄ xp̄i
mat. & scriptum abrenūcacionis
quod signatum dyabolo cederat su-
p̄ectus eius repositus quo theophy-
lus recepto in crastinū die dñica-
toram ep̄o & om̄i ecclā pandens or-
dinem rei om̄is ad stuporem & lau-
dem dei & genītricas xp̄i marie;
monit & in eodem loco q̄ sibi pia
ugo apparuit stans ibidē p̄tēdū
mortuus ē & sepultus. Item ba-
go elc̄ ē ut sol. Cant̄ vi. Sicut
enī sole lumenare pars n̄ hūs
totū mūdo sufficiens sic ba ugo nec
p̄mam similem uisa ē n̄ habere &
q̄ntem. Ip̄a lucet fulgore miratu-
loꝝ uīq̄ orbi trarum. Non sic aliꝝ
sancti qui aliquot annis post m̄
stū suū fulserunt miraculus; iſ
in sp̄alib; locis. Suffragiale uit-
gīts usq̄ in diem iudicii n̄ ca-
bunt. Eccl̄. xxiij. Usq̄ ad futurū
sc̄lm non desinam. Ip̄a ē cībilis
hostib; infernaliib; ut castigat
es ordinata. Cant̄ vi. Ieo fideles
in temptationib; suis freqūtētēt
eam in uocare. Ip̄a ē mulier con-
rens caput serpentis in fernaliis.
Ḡ. iii. S; sunt qui uidēno uelle q̄
ip̄a conterat candam qui nō ip̄i
cipio temptationis eam i uocant
Ip̄sa ē archa testimoni. Ex. xxviiii.

hac archa posuit deus thesaurum
 suum quoniam mundo contulit ad hanc ar-
 cham recte ecclesia et necessitatibus
 suis. Ista est archa non solum plena sed
 et super plena. Sed super illud Christus scimus
 superueniet iterum. Tunc in meam inquit
 iam plenam superuentur assertum
 spiritum sanctum. non ut adueniente spiritu ple-
 na sed ipso quoque superueniente nobis
 super plena et superfluens fieret.
 Ista per coronam quam s' meruit
 misericordia et precibus ad eam recurren-
 tibus propiciacionem. Vnde super coronam
 arche sunt propiciatorum. Ista est mul-
 ter grata. inueniens gloriam his
 pro quibus eam querere uoluimus. Propter
 ipsam et est mulier bona. et quia pri-
 ximus. Qui inuenit mulierem bonam inuenit bonum et hauriet locum
 dicatem a domino anno quam ista est mag-
 na fuit penuria bonorum spirituum in
 mundo. Eccl. xxxvi. Vbi non est mulier
 ingemiscit egens. Ista est mater non
 solum filii dei naturaliter sed et omnium
 filiorum dei per gratiam. Vnde quod dominus
 dixit discipulo quem diligebat de ipsa.
 Ecce mater tua. Jo. xix. Intellige-
 dum est de quolibet qui diligit Christum et
 caritatem. vix. Mater vocatur. Quis
 in te fream. suggeste uba marie
 tris mee sancte marie. Ideo frequenter dicitur
 dum ei illud quod cantat ecclesia.
 Monstra te esse matrem. Indigebat
 mundus matre per paruitatem pu-
 sillanimitatis et deficuum multiplici-

citatem. Illa ad uitium est pusilla
 in moribus. Unde dicit ei ecclesia. Iuua pu-
 sillanimes. solite timore pusillus
 gressus quia desperauit in re ure dai
 uobis regnum. Ista est mater misericordiae
 qui miseri nollet mater misericordiae
 reuolue totam seriem evangelij
 et siquid asperum et siquid durum inue-
 nis in maria deinceps eam sus-
 pectam habens et ad eam accedet uocans.
 Ista est mater pulchre dilectionis ecclesie.
 xxviii. Non amans filios suos faciu-
 o amore ut aliquis miseres faciuit. Ip-
 sa omnes filios dei qui in mundo isto quasi
 gestat in uiscibus pietatis ex hibes
 eis uba solacionis. Cantemus uerba
 pulchra sunt mame tue. Neodem
 pulchriora sunt uba tua uino. Ita.
 Sicut Christus est ostium regni celorum. Jo. x.
 Ita ista est fenestra ipsius. Vnde can-
 tam ecclesia. Intrat ut astra flebiles
 teli fenestra factae. Ista figurata
 est per fenestram arche quam habet
 i dicunt fuisse crystallinam per quod
 habuit cibarium columba que censa
 com diluuius id dicauit et spiritus salutis
 attulit. Ita ista est fons terram ecclesie
 irrigans et secundam reddens.
 Cantemus. Fons ortus et ceterum fons in
 nullibus inuenitur. et bauirgo huius
 libet familiaris. Loca fonte uici-
 na florida solent esse et uirida. sic
 familiares benigni florent uir-
 tutibus et uiuet bonis opibus. Eccl. xl.

Super omnē aḡ uirūtūtā. Se
 quit de illa sp̄cie consideracionis
 que ē c̄ Anglos ad quam perti
 nent illa uba sacre scripture que
 nob̄ indicant leniūlēnciam ut
 bñficien̄tiam angloꝝ ut ē illud.
 Luc. xv. Haudū erit anglis dei
 super p̄catore pñiam agente. + i^d
 ps. Angelis suis deus mandau^t
 dete ut custodiant te in omnibus
 iūis tuis. B̄ loqñs de hoc uō q̄
 tam inquit detet tibi h̄ubū fer
 re reuēnā. afferie deuotionem
 offerte fiduciam. reuēnā p̄p̄sen
 cia. deuotōm pro leniūlēncia. si
 duciam pro custodia. Idem qd̄ sub
 tantis custodibꝫ timeam? n̄ sup̄
 rari. n̄ seduci minū aut̄ seducē
 possunt fideles sūnt prudentes. s̄
 quid trepidam? tm̄ sequam̄ eos
 ad hēamus eis. + in protectione
 dei celi cōmoram̄. Jo. magna est
 dignitas aīaz ut unaq̄ hēat
 abortu natuūtans in custodiā
 sui anglū delegatū. b̄ loqñs de
 illo uō. v̄sa. lx. ii. Super muros
 tuos uſlin. st̄tu custodes. Benig
 n̄ ē dñē inqd̄ q̄ n̄ ē tentus mōr
 fragilitate muroꝫ si ip̄is hom̄i
 custodibꝫ anglicam custodiā se
 ponis. Ad eandem consideracionē perti
 net illud of. xviii. Vide te ne con
 tempnatis unū ex his pusillis
 Angeli. n̄ eorū in celis semp̄ uidet
 facie p̄ris mei q̄ in celis ē. Itē illō

possit

heb. i. Nonne om̄s sunt admīstra
 torū sp̄cē in ministrū mūsi p̄p̄os
 q̄ hereditate capiunt salutis. Cro
 xi. Ecce ego mitto anglū me
 um. qui p̄cedat te. + custodiat uō
 a. + in trōducat in locum q̄ para
 ui. + thob. v. Anglis dñi comittetur
 uobiscum. eidem. vii. Quando o
 rab's cum lacrimis ait angl's tho
 bie. ego obtuli orōm tuam dñd +
 Lu. vi. factū ē ut moreretur mē
 dicus. + c̄. + apo. xii. Michael. + an
 gli eius pliabantur cum dracōne
 b̄ super can. H̄u tetum agitur
 om̄at eccā. b̄u tetum agitur in loco
 p̄eginacōnis tue. de celo. + de terra
 n̄t auxiliū t̄. Sed si de illa sp̄e con
 sideracionis q̄ē. c̄ sc̄os ad quam p
 tinet i^d. Job. iiiij. Ad aliquē sc̄ū
 dūt. + i^d ps. Leuaui oculos meis
 in mo. uū ue. aux. m. Montes sp̄
 rituales sc̄t sūt. + id. b̄. ta sūt q̄
 festiuitatibꝫ sc̄orū uigilant. Adi
 re debemus. Auxiliū sc̄. exemplū
 ē. diffusionem m̄ram. Auxiliū qui
 a rotēs intra potētior ē in celis an
 faciem dñi dei sui. Si h̄du ad huc
 uiuet mis̄tus ē p̄t̄ribꝫ. rotauit
 pro eis. sūn̄c tanto ampli quāt̄
 uōis cognoscit mūsias n̄ras ore
 pro nobis p̄rem. quia ba illa p̄
 itia cāitatē eius nō īmutau^t
 s̄. Augm̄tauit + nūc p̄ci induit
 sibi uiscā m̄tē cū an̄ fōntē mūcas
 sūtit. B̄ super can. p̄o abigo ego q̄

de spe.

apū + aplice uiri tanto in morte potentiis sponsam pregent
+ custodiant quanto in pā am
plius fortatus ē pncipatus eoz
Cum caritas eorum in iā modi
ca sit respectu caritatis eoz impa
tria secundum illud ysa. xxii.
Dicit dominus cui ē ignis i sy
on. + caminus equis in heresa
lem. Verisimile quod sancti q
in hoc mundo tñ amauerunt
pcōres quod pro salute eorum
se morti exposuerunt. Quidam
sint parati uiuare eos m i his
que ad salutem eoz pertinuerit
nisi per culpam eorum steterit
vñ multam deberem hrē fidu
ciam in. + specialit meis quo
rum plura arguita habemus
sicut nullis qui in hac uita mor
tali leguntur fuisse pieratis emi
nens ut de beato nicolao leg
gerat ualde xpaciens + super af
flictos pia gestans uiscā + bea
tus martinus diuisit palliū
pauperi + nullis qui morte in
minente patierunt deum xpiciū
fici hys qui memoriam eoz a
gerent ut beata katerina q xpō aut
+ fac miā. meā agentibus
memoriam. + in hys de quorum
tumba manat oleum ad indici
um pieratis eoz ut de tumba beati
nicolai + de tumba be katerine
De hys q spei adūsant. iiiij.

Sear de hys que spei adūsant.
Spei uero uidetur adūsari
diffidencia de deo siue despacio +
confidencia in creatura. Despera
cio hominē in reddit maledic
tum + protectione dei in dignū
etū. u. ve dissolutis corde qm
non credunt deo. + ideo
non proteguntur ab eo. Despe
rans ē similis cayn. caput cordis
hūs tremulum vagus + profu
gus ē aprocella temptationis a
terra uiuencium projectus eoz
non ht anchoram spei qua reti
neatur. Desperatio ē pcam i spm
scm. vñ super illud gen. iiiij. Ma
ior est iniqitas mea + c. dicit
glo. despacio est blasphemia in
spm sanctum. que non remitti
tur n; in hoc seculo neq; in futu
quia aut putat dm nolle dimitt
tere aut non posse. tanq; ut
omia non possit aut in uideat
salutē. De despacione habet sup
in capitulo de commendacione spe
i in fine + in tractatu de accidia
secunda parte. xvi. capi. Con
fidencia uero in creatura tplex
ē prima est psumpcio suō fidē
cia de se. Secunda confidencia in hoīe
Tertia confidencia in re inferiori
homini ut in duicis depmadi
citur prou. xviii. Qui cōfid
in corde suo scultus est homo. ^{Ue} ^{stule}
de se presumens cum homo de

.ij. pars.

se non sufficiat neq; ad subsis-
tendum neq; ad bñ uiuendum
Tripliciter ē homo in sufficiens ad
subsistendum pmo q; scdm uer-
bum gg ē omniū que de nichil
lo sunt in nichil uidentur n̄ ea
om̄ actio manu regumis reti-
net. Saco quia non ē sufficiens
defendē se ab hostib; suis īmo a
demonib; cito pimeretur n̄ ado-
mino protegeretur. Trenus ui-
osia dñi q; nō sum psumpti. B
Si boni sp̄t se anobis elongauint
īpetū malorū sp̄num quis sustine-
potit. Tertio q; cibo indiget sūq;
uitaeius deficit que i sufficiens
Anō ē in anglo īmo n̄ in lapide.
d. Esurientes & siientes aia de-
feat cor in ip̄is. Item ad bñ ui-
uendum tripliciter ē i sufficiens
Pmo quia nō sufficiat ex se bona
uitam inchoare. i cor. xv. sion
quod sufficiens simus aliq;
ex nobis q; anobis. Cogitacio
pm̄ op̄ ē uidetur. potest homo
per peccatiū se occidere sed non
potest se occisum sustinare. sap.
xvi. Homo per maliciam occi-
dit animam suam. Osee xii.
perdicio tua istrahel tantum
erme auxiliū tuum. Secundo
in sufficiens ē in bono in choa-
to perseverare. Greg. cito bo-
nū a mittitur nisi alargien-
te custodiatur. Tertio in suffi-

ciens ē in bono inchoato profi-
cere. b super illud cant̄. i. Tra-
he me post te dicit in persona et
clesie. Domine scio me nequa-
quam pos se peruenire ad te nisi
gradiendo post te s; n̄ hoc quidē
nisi adiuuerate. ideo p̄cor ut tra-
has me post te. Beatus siquidē
est ciuis auxilium abste. Ho-
mo presumens de se maledict̄
ē. vsa. v. ve qui sapientes estis
in oculis uiris. De presumpcio-
ne ista require in tractatu de sup-
bi a tertia parte. v. capitulo. Co-
fidenzia uero in homine fallax
est hominem confundens. vsa. xx.
Confundentur ab ethiopia spe
sua. xxxvi. eiusdem. Ecce confidis
super batulum arundineum.
confactum istum super egyptū
cui si in nixus fuerit homo in-
tuit in manum eius et perfo-
rabit eam. Sic pharaon rex egypti.
omnibus qui confidunt in
eo. Jēmī. xix. vniuersisque ap-
imo suo se custodiat et in om̄
firē suo nō heat fiduciam. Con-
fidentib; in homine sacra scrip-
tura in multis locis maledicat
Jeremī. xvii. maledictus homo
qui confidit in homine. i vsa.
xxvi. ve qui descendunt me-
gyptum ad auxilium. & cetera.
et non sunt confisi super sac-
rum istrahel. & dominum n̄ cū

.ix?

• de spe.

scerunt. **C**onfiden^{tia} & in rebus
seriobz ualde periculosa est &
super Job. De creatore desperas-
si si spem in creature posuisset. I-
dem quasi in aquis defluentibz
fundamentum ponere est in re-
bus labentibz spci fiduciam uel
le solidare. Sap. v. Spes impu-
qi lamigo que auento tollitur
et tanquam spuma gracilis q
a procella dispergitur. Job viii.
Spes hypocrite peribit & paulo
post. Sicut tela aranearum fi-
ducia eius. glosa gg. Tela Ara-
nearum studiose texitur. Fla-
tu uenti dissipatur. Sic quicq
hypocrita exsudat. famous aut'a
tollit. Item Job. xxvi. Si puta-
ui aurum robur meum & obri-
zo dxi fiducia mea. supple ma-
le michi attidat. glosa. Obris
est rodus auri moles. prou. xi.
Qui padit in diuiciis suis cor-
ruet. ecclesiastici. xxxi. Beatus
dives qui non speravit in petu-
nie thesauris. Et i. thy. vi. di-
uitibz huius scilicet non
sperare in incerto diuinarum
sed indeo uiuo. cum aurum &
argentum uix secure possint e& &
in archis seratis. Fatiuus est q
ex his securitatem uult sibi
facere quoniam non possunt
securitatem dare quam non
habent et cum bona tran- sito

ria. menciantur non soluen-
do quod promittunt faciun-
tē in eis fiduciā h̄e ysa. xx
v. possumus mendacium spem
nostram. et mendacio protec-
ti sumus. Mendacio protege-
batur goliath. cui dicit dauid
i. reg. xvii. Tu inquit uenis-
ad me cum hasta gladio & cu-
peo ego autem uenio ad te in no-
mine domini. Hasta clipeus.
et gladius promittebant ei
uictoriā. quam tū nō habūt.
Et notandum q[uod] quatuor sūt
que possunt esse causa despera-
cionis. Primū ē p[ro]pt[er] magni-
tudo uel multitudo. Genes.
iii. Maior est iniquitas mea
quam ut ueniam merear.
Si faciūt ē propter multi-
itudinem uel magnitudinem
peccati desperare cum ubi su-
per habundauit delictum sup-
habundet gratia. No. v. Q[uod] ma-
ior miseria amplius soleat
mouere misericordiam. Ab
yssus n. miserie. abyssum in-
uocat mīe. b[ea]n. peccati pecca-
tum grande turbabitur con-
scientia. sed non perturbabit
vulnerum enim domini recor-
dabor. Idem. quid tam ad moe-
tem quod non xpisti morte s[ecundu]m
uatur. Augusti v. libro festi.
loquens ad deum patrem. me-

x.

ij. ps. 1.

rito inquit michi spes
ualida in xp̄o ē quod sanabit
omnes languores meos pere
um qui sedet ad dexteram tuā
et te interpellat pro nobis alio
quin desparem. Multi enim et
magni sunt languores mei. mi-
ti enim et magni sunt sed am-
plior ē medicina tua. Idem meo
dem. Ille tuus unicus redemit
me sanguine suo nō calūpne-
tur me superbi qm̄ cogito pre-
cium meum. Maiorem maliciam
in homine diuina boni-
tas que summa ē magis odit
parata eam destruere reumā
eam uult desere ad uiuare.
Secundum est multitudo tem-
tationum. Quidam enim pu-
rant se ēē desertos adeo quia
non dat eis quietem a tempta-
cionē cum potius temptatione
signū diuini amoris sit. Este
num erudicio fili-
orum dei. Iud. vii. Hęe
sunt gentes quas reliquit
dominus ut in his erudiret
israhelē. Pū xiiij. Qui di-
ligit filium suum instanter
erudit eum. Multiplicatio tem-
tationum signum est quod
aliquis de manibus dyaboli
euaserit. Num aliquis i car-
cere unicū habet custodem
uel duos. si euaserit. omnes

eum insequitur. Sic dum aliquis
captus a dyabolo nō tñ eum de-
mones insequentur quantum
cū euaserit. ps. Domine quid
multiplicati sunt qui tribulant
me. Greg. illos pulsare negligit
quos uire quiete se possidē senat
Præterea quod uidetur ē impug-
nacio potius est defensio ut patet
in paulo in quo impugnatio cas-
titatis erat defensio humilita-
tis. ii. cor. vii. Ne magnitudo re-
uelationum extollat me datus
est michi stimulus carnis me-
c. Tertium est frequens casus
uel reciduatio. sed fatuum est
credere infirmitatem huma-
nam plus posse cadendo quam
dei uirtutem relevando. Greg.
casus cum ad humilitatem ua-
leat quodam modo facit ut ho-
mo ad fortitudinem accedit.
Humilitas nero triumphare fa-
cit sicut superbia facit corrue-
rū. bñ. super cantica. Superbi-
a siue iam existens siue nondū
semper erit causa subtracte-
tie. Numquid qui humili-
bus dat gratiam. humili aufer-
datam. Humilitas deo dat
gloriam et ideo per consequē-
super eum ponit pugnam. e-
uisdem enim est gloria uicto-
rie et pondus pugne. Super-
bus presumit ideo cadit. huius

De spe.

in deo & fidelit̄ iō uincit. petrus p̄
ceteris cecidit qui p̄ ceteris p̄
sumpsit. Q̄tum est nimia cī
tia. prou. xv. In merore animi
deicietur spt. deicietur inquam
in profundum desperationis.
Eccl̄ xiiii. felix qui non habuit aī
tristiam. & non excedit alpe
sua. Ideo non est continua hēn
da memoria peccatorum nec
tinue cogitanda dei iusticia. im
mo q̄nque respirandum est de
dei misericordia. Greg. Consi
derantes quod deus iust̄ sit
peccata nostra nolite negligē
re. considerantes quod pius sit
nolite desperare. Idem dicit e
ciam de dei super nos misatio
ne. & fidere. & denra infirmita
te formidare. yadō. Benignus
est deus. & severus. si tantum
benignus est. eius benignita
tem contempnemus. si tantum
severus desperaremus. q̄ nota
dum quod ea que dant occasi
onem desperationi aduersan
tur spei que uō spem adiuuat
de quibz. dñm ē p̄us remedia s̄t
contra desperationem. v.

De rebus sperandis.

Sequit̄ de rebus sperandis
que sunt gloria anime et glo
ria corporis. De quibus ysa. lxi.
In terra sua ou plicia possidebit
& prou ultimo. Omnes domes

tati eius uestiti sunt duplicez
H̄e sunt due stole quarum u
nam iam h̄nt sancti alteram
expectant. Apol. vi. Date sūc
illis singule albe stole et dictū
est illis ut requiescerent ad h̄
tempus modicum donec comple
antur conserui eorum. Iuh̄s
duabus stolis beatitudo atten
ditur. Beatitudo uero est ut
aut beatus status omnium
honorum congregacione per
feus. Idem. Perfecta felicitas
est. quicquid uelis ab esse. et q̄
ne quod nolis abesse. Auḡ in li
de moribus ecclie. Beata uita
est. cum id quod est hominibz
optimum et amatur et habet
Item Auḡ in encyridion.
Ille beatus est qui omnia que
uult habet nec aliquid uult
& non decet. Nō q̄. xii. sc̄ q̄b' gg
noscit magnitudo sine glorie.

Et notandum quod duodecā
sunt que ualere possunt
ad cognoscendum. quibz ualde
magna erit gloria fidelium li
cet hic humiles sint et abiecti.
Primum est hoc quod deus i
ta care uenit gloriā istam.
etiam amissimis suis. Petri
emisit eam martirio crucis.
Paulus amputacione capitis
et uisimile est quod ipse non
decepit eos cum sic amicus si

delusimus immo quod plus
 est ipse met emit gloriam us
 tam carissimis suis amicis
 scilicet crucis ignominia vni
 de uerisimile est ineffabiliter
 esse magnam gloriam illam
 quam xpistus tanta ignomi
 nia emit. Secundum est glo
 ria pulchritudinis quam ui
 demus etiam in inferioribus
 creaturis cum domino placet deco
 rare eas. **L**ilium in hyeme ui
 le apparet et quoniam nullius pulch
 ritudinis inestate uero cum do
 mino placet decorare illud mi
 rabilis est pulchritudinis. Iude
 emus in ps. 6. vi. Considerate lilia agri et cetera et sub
 dicitur. Dico autem uobis quoniam
 am uet salomon in omni gloria sua. cooperatus est sicut u
 num ex iis. et post. Si senum
 agri quod hodie est et cras incli
 banum nascitur. deus sic ues
 tur. quanto magis uos modi
 ce faci. Et cum est gloria pulch
 ritudinis quam uidemus in his
 que sapientia artificum sunt
 uidemus enim quod ex ligno et
 lapidibus et metallis que quoniam
 de terra sumuntur par
 uam habet pulchritudinem si
 unt opera mire pulchritudinis
 et patet in gloria salomonis. iii.
 Et x. videns regina saba om

nem sapientiam salomonis et
 domini quam edificauerat etc.
 non habebat ultra spm. Quod
 ergo glorie habebunt amici dei
 cum deo placuerit eos decolare
 secundum magnitudinem sapi
 entie sue. Quarto potest appa
 re magnitudo eius ex uerbis sac
 torum quibus deus reuelauit
 eam ut est illud ysaie. lxv. Ocu
 lus non uidit deus absque te. q
 preparasti expectantib; te. Et
 illud cor. xii. Oculus non uidic
 nec auris audiuit. nec in cor ho
 minis ascendit que preparauit
 deus hys qui diligunt eum. Et
 ag. viii. Non sunt condigne pas
 siones huius temporis ad futu
 ram gloriam que reuelabitur
 in nobis. et id cor. iii. Id quod di
 presenti est momentaneum et le
 ue tribulacionis supermodum
 in sublimitate eterne glorie pu
 dus operabitur in nobis. gñ. xv.
 Ego sum mæs magna nimis
 tua. exo. xxxii. Ait moyses ad
 dominum. Ostende michi gloriam tuam.
 Qui respondit ei. Ostendam ti
 bi omne bonum. pñ. xi. Desi
 deruum iustorum omnem bonum.
 dauid. simus honorati suora
 mici tui deus. Quinto per hoc
 quod legitur. o. xvii. In trans
 figurazione domini factum
 quod resplenduit facies eius

sicut sol et uestimenta eius fac
ta sunt alba sicut nix voluit
enim ibi ostendere dominus glo
riam quam habitura sunt corpo
ra in resurrectione. Sexto ho
nor quem contulit xpistus cruci
que ei seruuit Augustin^s super
ps. Trix de penis lactronum tri
sunt ad frontes in peratorum.
Quid faciet deus fidelibus suis
qui tñ honorem contulit torn
as suis? Ambrosi^s super beati i
maculat^m. Si obprobrium tuu
gloria est domine ihesu quan
tæ gloria tua. tue igitur par
ticipatione glorie quid erimus
cuius sumus ob proprio glorio
si. Septimo honor quo xpistus
honorat sanctos suos modo in
terris. Maior enim reuencia
exhibetur puluerib; uel ossib;
sanctorum uel etiam pannicu
lis quib; in dicti fuerunt quam
exhileatur maximis principi
bus huius mundi. Vnde ueri
simile est quod multum sit eos
honoraturus in celis qui facit
eos tantum honorari in terris
Octavo quod gloria eorum si
milis erit glorie dei. Juxta illud
i Jo. ii filii dei sumus sed non
dum apparet quid erimus. S;
cum apparuerit sumus quoniam
similes ei erimus. verissimi
le est quod creatura illa que i

naturalibus similis deo era
nit: et operando deum imitata
est multum debeat decorari cu
deo in gloria assimilabitur. No
vii. Quos predestinauit con
formes si ymaginis filij sui
solo locis in quo xpī benig
nitas uult eos esse. Jo. xii. Vbi
ego sum illuc q minister me^r
erit. et eiusdem xvii. Pater
quos dedisti michi uolo ut u
bi ego sum et illi sint metum.
ut videant claritatem meam
Luc. xxii. Et ego dispono uob
sicut disposuit pater meus in
regnum. ut edatis ibibatis
super mensam meam. Decimo
quod regnum habebunt. of. x
v. Venite benedicti patris mei
pertipite regnum et tecum Apoc. x
xi. et regnabunt in sc̄la seculorum
Undecimo corone preciosas ps.
Posuisti in capite eius coronam
de lapide preciosu. Lapis iste pre
ciosus deus est. Hec illa mar
garita preziosa q̄ qui inuenit
uendit omnia que habet remicē
am. of. xiii. Circa coronam is
tam non solum attente lap̄ dis
ualorem sed etiam spendorē.
Est enim splendor glorie. Heb.
v. Qui cum sit splendor glorie
Apoc. xvi. Cuius non egredie
tur nec luna ut luceant mea.
Nam claritas dei illuminabit

eam. Attende & corone deorem.
 quam decenter s. corona & uei
 at capiti. Caput enim in cordis
 ad eam et properat eam factum
 est. Aug⁹. in libro confessionis Domi-
 ne fecisti nos ad te et inquietum
 est cor nostrum donec requiescat
 in te. Duodecimo hoc quod de
 us eos ministerio proprio ho-
 norabit. Luc⁹. xii. Preceget
 se et faciet illos discubere &
 transiens ministrabit illis.
 Hec ministratio erit diuine
 faciei in qua sunt summe deli-
 cie ostensio. dauid. Venifica
 bis eum in gaudio cum uul-
 tu tuo Job. xxxviii. Videbit
 faciem eius inuibilem. sume
 facies illa nobis abscondita
 est. dauid. Quam magna inl-
 titudo dulcedinis tue &c. Job.
 xxvi. Qui timet uultum soli
 i tui & expandit super illum ne-
 bulam suam. Magnitudinem &
 glorie saluadoris ostendit hoc quod
 deus uocat ecclesiam spousam suam. E-
 rit n. gloria sponsa ut decebit regem.
 celestem sponsum ipi⁹ q. gloria describitur
 in ps. Astitit regi ad eum & i ues-
 de au. &c. Cant. iii. Venu de ly-
 bano sponsa mea ueni de lyba-
 no & coronabis. It q. fideles dicunt
 & filii dei & filii km⁹ eph. v. esto
 te imitatores dei sicut filii km⁹
 vñ erit gloriam cor ut decebit tm

patre de q. gloria. No v. gliam iste
 glorie filiorum dei. Item hoc q. dicitur
 du in ps. ego dixi du es tu & filius ex
 celli omnes. sicut de antiquo dicit
 quod ipse est rex us archiepiscopum haec insula
 uoluntate sic amici dei in futuro
 di erunt pp unionem uoluntatis c
 deo & cor vi. Qui ad heret dom
 um spem est Amicorum est uincio aman
 cum. Aug⁹ talis est q. q. quar ei dilec
 tio. Si terra diligis terra eris deum
 diligis quid dicam deus eris non
 anteo hoc dice ex me. si scripturas
 audiam⁹ ego dixi du es tu. **No.**
xij. fructus ligni vite

Et notandum q. xii. erunt in electis
 post genalem resur-
 rectiōnē que possunt intelligi vi
 fructus ligni vite. de abz. ap. ul
 & leg. pmū est sanitas absq; infir-
 mitate. ps. Qui sanat omnes i far-
 mitates tuas. vfa. lx. occupabit
 salis muros tuos. Scdm uiu-
 ens sū se hunc p. Renouabitur
 ut aquile uiuentia tua. q. inerare &
 xx annos semp manebit. eph. ui-
 donis occurram omnis i uirum per
 scim i misurā eratis plenitudo xpi
 i chs. iii. Rapiens obuiam ipso i
 aera. i sic semp est domino erim. Ter-
 cuū est sacetas sū fastidio. hic uia
 ciat ocl's iusu. auris auditu. et
 i. h. tē ibonis implebitur desideriu-
 tuū. ps. Sacabolo r. cū apparuit

De spe.

gloria tua. ysa. xlvi. s̄t̄ esuriet
neq; sicut ampli. Greg. Satiati
desiderabim⁹ ne sacetas genet re
duim ul' fastidium. desiderantes
sacabim⁹ ne cū anrietate sit desi
dium. Q̄ntum ē libertas ad qm̄ fa
cilitas corporis agilitas ⁊ subtilita⁹.
Corpus enim non detinebitur ul'
pa grauitate ul' altius cor⁹ ogo
fatione. Aug. Vbi uoleat sp̄ ibi er
pn̄us ⁊ corp⁹. Q̄ntū ē pulchritudo
abs defor. imitate pulchritudo cor⁹
existit in claritate. isini debito et
figura m̄broz. Sap. iii. fulgebut
usti. **S**aluatorē exspec
tam dñm nr̄m. ih̄m xp̄m. qui re
formabit cor⁹ humilitatis nr̄e co
figuratum corporū claritatis sue.
Sextū in passibilitas ad q̄ i mor
talitas p̄met ysa. xlvi. s̄t̄ cadet
super eos sol n̄; illus estis ysa. x
iv. capitabit mortem. in sempit
num. Seppmū hūndancia sine i
digencia. Venit. viii. Rerū omnī
hūndancē perfrueris. Iud. tradet
uobis dñs locum. in quo nullius
rei ē penuria. ḡg. s̄t̄ h̄l exti⁹ q̄
spectatur nichil int̄ius quod fasti
dianur. Octauū par absq; pertur
batione. s̄t̄ om̄um securitas s̄t̄ tūmo
re. ysa. xxvii. Sedebit pls meus
in p̄le. tūdine pacis int̄abnacu
lō fit lucie. tūm̄ opulenta ps. De
p̄luit fines tuos pacem. Decim⁹.
cognitio absq; ignoranc⁹. i. cor. viii.

videm⁹ m̄t̄ per sp̄m ⁊ i enigma
te. n̄t̄ aut̄ facie ad faciem. s̄t̄
cognoscō ex parte tūc. cognoscā
sicut ⁊ cognitus sum. vnde tūm̄
gl̄a absq; ignominia. Col. vii.
Tūm̄ ē apparuit uita ura tūc
⁊ uos apparebūt cum ip̄o i gl̄a.
Duodecimū gaudium s̄t̄ tristia
ca. ysa. xxi. i. ap̄o. vii. Absterget
deus omnē lacrimā ab oculis e
or̄. jc̄. ysa. xxv. Auferet deus om
nē lacrimā. ab om̄u facie ⁊ op
probriū pl̄i sui. jc̄. ysa. lxv. Ob
liuionī tradite sunt angustie p
ores ⁊ euistē. li. Lertia semip
tua super capita eor̄. gaudium
⁊ lertia optinebut ⁊ fugiet do
lor ⁊ gemit⁹. oī. xxv. Intra i gau
diū dñi nū. In illo intrandi i nit
itur magnitudo gaudiū q̄ hōi
nem undiq; cinget. Jo. xvi. Iterū
uidebo uos ⁊ gaudebit cor urā
⁊ gaudium urā nemo tollet a
nobis. **H**ic nō uictip̄ gaudiū es̄.

Et notand⁹ q̄ gaudium cor̄.
Elt̄or̄ pueniet q̄ a sex parti
bz. p̄mo ab amicitate. Seco a loci
amenitate. Tercio a iocunda soci
etate. Quarto a corporis glificatio
ne. Quinto ab inf̄no. Sexto a m̄
do. Dep̄mo legitur ysa. xxxiii.
Regem in decorē suo uidebut. eccl̄.
x. Dulce lum̄ ⁊ delectabile ē octi⁹
uide so. In iuisione regis t̄plex e
rit gaudiū p̄mo in uidebo facie

No^oNo^o

Si reverare illud
bonitatis iusti-
nitutis meliora
erit oī p̄ceptōe

diuinam. quod erit sūmum
gaudium. Aug^o si mali posset
mallent nū fno dñm uide & in
pens quam ext^o penas dñm nō
uide. Crisostom^o. Ego multo g^o
uiores q^o gehennae dico truci-
atus. remouū & abici ab illa glo-
ria. nec puto ita acerba ēē gehē-
ne in cendia. ut sit illa quib;
torquetur is qui arcerit a
spectib; dei. B. Reuera illud est.
um & solum gaudiū q^o nō de
atura s; de creatorie. cap. q^o cū
possedit nemo tollerat. ē. spa-
ra omnis aliunde iocunditas me-
ror est. omnis sua uitas dolor
ē. omne dulce amar. dē detor
fedū omne postremo quodē
q^o aliquid delectai possit mo-
lestū ē dī bonitas in finitum
excedat omnē bonitate datā.
delectatio que erit in perceptō
ne create bonitatis. ps. Faciē
tuam domine requiram. jo. x
vii. hec est uita eterna ut cogi-
cant te solū dñm uim & q^o misis-
ti ihm xp̄m. & ips illo. Qui reg-
ist̄ explicatur id. Ostende faci-
em tuam & salui erim & super
illud ps. Ostendā illi salutare
meum. Dic glo. huius est
tota m̄tas. q^o deus uideret fa-
cie ad faciem. Terciū celū ē q^o is
te ē padysus uida p̄t parady-
sor. vñ d^o glo. Aug^o sup. ii. cox. vii.

Ibi beatā uita in fonte uiuobi-
bit. inde aliquid aspergitur huic
ne uite. dī. Situit aīa mea ad
dñm fontem uiuim. Omnes deli-
cē q^o sunt ī mūndo isto ueluti min-
ime gutte sunt q^o a fore illo flux-
erunt. Ve inimicis dei qui gut-
tas illas intera lingūt fonte
sua uitatis. tempio Je. u. deli-
qrūt me fontem aque uiue. mi-
nis sunt omnes delicie que fu-
erunt ī mūndo & erunt us; in
diem iudicii respici illius siqui-
tatis quam sit una gutta aque
ē totius maris. tū tāca ueniat
delectatio in porcuncula crea-
re. q^o inuenietur in p̄fōtōe
fr̄ g^o id. ca. tūslē. Si dīne boni-
tatis nestigioz nestigia tū hūt
sua uitans q^o hūt ip̄e fons sua uitans
deus. Aug^o iii. li. p̄fōtōe p̄fōtōe
tāt. q^o singula si sentiri possent
s; longe hys melior q^o fecit oīa. se-
cundū gaudiū erit uidentio hys
uitate ē. B. p̄fōtōe plenū omni su-
auitatis dulcedine uide hominē
hōis conditorem. Terciū gaudi-
um erit in consideratione unionis
humane nature ad dīnam. Su-
rabile enī gaudiū erit electis ē
agnoscēt quod frat̄ eoz sc̄dm̄
nem deus ē. Magnitudo hūt gau-
diū. p̄t per p̄fōtōi ex gaudiō q^o solet
hītē parentes cum filii cor sūt
ep̄i uī archiepi. Tanta erit capi-

ns unitas & m̄bior quod m̄b̄
honorem sui capis suū repu-
tabunt sīē caput hōis bona &
mala m̄bris suis illata sua re-
putat. Tē aloci amenitatem t̄plex
gaudium electis proueniet. p̄
mo a loci thob̄ xii. tea-
nis ero si fuint reliquie semīs
mei ad uidendū ihrlin
Apo. xxii. Non ult̄ nō erit & scđm
philosophum. an̄ cor̄ in quo ē di-
uisitas lumīs ē aliud sup̄ inqē
uniformitas lumīs per totum
ē cor̄ ē celum empyreum inqē
lumī. Sād̄ aloci puritate
Apo. xxii. Non intrabit in ea alio
coinqumatum. aut ab hoīatōm
faciens. Tertio aloci latitudine
iii. Oisrl̄ quam magna eto-
mus dei & ingens locus posse-
sionis eius. Zēn̄ ab ulnīs lit-
torib; hyspanie usq; ad indos
paucissimorū dierū spacium iac-
tina uenit uentus. ac celest-
is illa regio per triginta años
uelocissimo sydei uiam p̄dat.
Item societate uenit t̄plex
gaudiu. p̄mo ex multitudine vi-
di turbam magnam q̄dū
rare nemo poterat. Sād̄ ex nobis
societatis in qua erit bāū
go. i angli. sād̄ & sē qui om̄s reges
ul̄ regine erunt. vñ filius dei d̄
uenisse de regalibus sedib; sap̄
xviii. plus debent hōies laborare

solū ut possent cē una die cum
bata uirgine q̄dū multi laborent
pro etna glia. Jo. Adeusto hū
Egredē queso paulisper de car-
cē & papilione corporis ut iostho
stans uideas gliam dei percūstre
& p̄sentis laboris an̄ oculos tuos
pinge incedim. quā si oculus
uidit &c. Qualis erit illa di-
es cum t̄ maria mater dñi cho-
ris occurreret comitata uigine.
is cum p̄t rubiū mare subm̄
sū exāti pharaone tympanum / cuī suo
tenēs percū et responsoriū. Cān
temus dñō gloriose enī honou-
ficanis ē &c. Tertio de amicabi-
litate societatis illius Tantae
nī erit caritas int̄ eos quod
gaudia aliorū sua reputabunt
yfa. xxi. Dixit dñs cui ignis
son. i caminis i urlin. p̄ mag-
nam caritatem hēdicas illaō
uib; una ē singulis rota uirta-
ūbum. gg. Item a corpore glifi-
cato. quadruplex prouenit gau-
dium. p̄m a corporis pulchritudi-
ne. scđm ab eius subtilitate. ter-
ciū ab eī agilitate. Q̄rū aber-
in passibilitate. p̄m erit incope-
r̄ eius q̄ erit uirtus ut s̄ alia
cor̄ infiora coepi glificato cedant
Tertiū r̄ eī q̄ erit sup̄ se. ut ad
sp̄m suum p̄scām possit h̄re obe-
dientiam. quartū adid quod e-
rit. q̄ se ne ab aliquo possit ledi-

glificata & asp-
tu eī d̄cent.
scđm resp̄ eī
q̄ eī infin se-
uit. s̄. corpo

Irem ab inferno ipsis gaudi
um electis pueniet. Primo ex
hoc q[uod] infernū euaserunt. S[an]cto
ex hoc q[uod] hostes eoz ex i. abūt
bi. p[ro]p[ter]e[re] Cerabimur iustus cū uite
rit iundicā. Tercio ex hoc q[uod] p[er]
canū q[uod] maxime uocuit hoībus
clausum erit in fno: p[er] diē u
ditij erit p[er]tū in fno q[uod] iuppo
loco. Nō ē pot[est] remane n[on] i ce
lo n[on] intra quin ad ultimū des
cendat in infernum. Itē q[uod] mō
pueniet ipsis gaudiū p[ro]mo
ex hoc q[uod] apenali misia. h[ab]ent
i liberati erunt b[ea]tū transisse de
morte ad uitam. uite gaudiū
duplicat visimile ē q[uod] m[od]estū
gaudeat de hac liberacione qui
dicebat. Heu m[is]eria incolat
m[is]er prologat ē. Secō de hoc q[uod]
nausagio liberati erunt. Si
nausagi qui demare exierūt
tm[od]i gaudent. Visimile ē q[uod] m[od]estū
gaudeant q[uod] tot naufragia pas
si amari h[ab]ent mudi piculosissimo
euaserunt. S[an]ctū p[er]bat tm[od]
se uincū rācas q[uod] p[er]uauū m[od]estū
tudo. I[ps]i mari mararie de uī na
uib[us] uxuma ad portū salutis p[er]
uenit. Tercio ex hoc quod cum
ip[s]i rāte infirmitatis eent m[od] de
ranto hoste triumphauerunt. Vj
Job xli. Nō ē p[otes]tas s[ecundu]s q[uod] p[er]
ei q[uod] scis ē ut nullū timet nos
sum ut locute hostes nrū ut

g[ra]vantes. Aug[ustinus] in li. 2f. Quā
inquit mai[us] p[ic]culū fuit m[od]pho
ranto ē gaudiū mag[is] intū
pho. sic ē in auigannib[us]. Nam p[er]
picula. q[uod] minas naufragi ei
ultant nimis q[uod] timuerūt ni
mis. De gl[ori]a futura dicit Aug[ustinus]
i li. dea. di. Q[uod] uita erit felicis n[on]
nullū erit malū. nullū lacabit
bonū. vacabit dei laudib[us] q[uod] erit
omnia ī omib[us]. Nam q[uod] aliud aga
tū n[on] illa desidia cessabitur n[on] ul
la indigentia laborabit nescio. Id
ineod. Vnde gl[ori]a erit n[on] laudis
erit ore quisq[ue] nec adulatore
laudabit. honor q[uod] nulli nega
bitur digno. nulli referetur idig
no si nec adeū ambiger illus in
dignus. Vnde pax. ubi nichil adū
si nec a se ipso nec ab aliquo pac
et p[er]mūnū iuris erit ipse qui
uitatem dedit. et q[uod] se ipm[od] quo me
hius ī mai[us] nichil ē posset. p[er]mu
nit. ipse finis erit desiderior m[od]
q[uod] sū fine uidebit sū fastidio ama
bit. sū fa[n]gatione. lau
dabit. Itē in eo. illa unitas
magnū bonum ī se uidebit q[uod] sū
li superiori nullū ī fieri uidebit si
cui nūc n[on] uident. archangeli a
geli ceti. tāq[uod] nolet unusquisq[ue]
ē quod non accepit quam n[on] in
corpoie uult oculū ē q[uod] ē dignū. Id
i' vacabūt q[uod] uidebit. q[uod] amabi
m[od] laudabūt. ecce q[uod] erit

perit. In mari
hui[us] m[od]i de...
nauib[us] vix vna

fine sū fine Nam quis aliis
 nū finis nū puenire ad regnū
 ē null ē finis Itē aug' loqns de
 sumo bono Qui hoc bono frue
 tur qđ erit illi i quid nō erit erit
 qđcūl uolet qđcūl nolet nō er
 item b' loqns de celesti ciuitate
 Ciuitas celestis mansio secura
 pārā grīneus totū quod delectat
 pīls sū mīmure incole quieti ho
 mines uillam hēntes indigena
 am D qđm gloria dōca sunt dete
 ciuitas dei a notandum qđ gau
 diū futurum ap̄sentī differt in
 hī qđpm ē plenū gaudiū seu per
 fām Jo. xvi. Pericē t accipietis
 ut gaudiū urīm sc̄ plenum i cor
 rū. Cum uenit qđ per fām ē euā
 iuabitur quod ex parte ē Itē gau
 diū futurum ē securūdāg' ilī.
 de morē ecē Sūmū bonū tale ecē
 dōet qđ nō amittat hō inuitus
 quippe nemo pīt sīde de tali bono
 qđ sibi eripi posse sentit t si retine
 t amplecti qđ uoluit qđ quis au
 te de bono quo frui c̄ nō fudit in
 tanto timore amittendi beatus
 ē quis pīt Itē gaudium futurū ē
 pīt cum gaudiū cum h' c̄ dolore
 risus misceatur pīt xiiii. vīa
 vīy. Auctor dñs omniē laēmam
 ic. Hec tā i simuantur vīa xv.
 vībi sic le' faciet dñs extitū oīb;
 pīlis in mōte hoc vīvīum pīn
 guīum. vīvīum uīdemie pīngu

ū medullatorū uīdemie defecate
 In pīnguedine in diligē plenū
 dinem' medulla securitatē que
 infra ossa abscondit. In difita
 tōne puritatē. Iuīuū i' ē ce
 na maḡ deq' le' luce. xiiii. qđ de
 pīt ab etno pīauit. filius ū fer
 culis addidit gaudiū. s' qđ erit i
 aspī humāne nature quā as
 sumpsic. sp̄t. s' pigmenta. suau
 tans ministrat. Ip̄e flūi' ne
 trareus. letificans ciuitatē
 dei pīt. Torrente uoluptrāns uī
 e pīt. e. sola uīratō beatū reddit. hūi' cene
 apo. xix. Beati qui ad cēnā ag
 ni uocari sūt i n̄ hac cēna ē u
 nū fēlūm qđ solum sufficeret
 Jo. xxi. Domine ostende nob
 pīm' t sufficit nobis
 Solus odor hūi' qui datur sc̄is
 pīsentī plus uali; qđm' totū gau
 diū mīdi. Item notandum qđ
 tplex materiā illī gaudy i cuma
 tur nobis. sūi' xiiii. Iu fructib;
 illis quos attulūnt explorato
 res de ita promissionis qđ fūnt
 sit. iua' i malogīata iuiciū
 certinē deitatis in diligē. pīt. xx
 vii. Qui seruat fīcū comedit
 fructys eius. i qđ custos ē dñi su
 i gloriabit. In iua xp̄i humā
 tatem. tortulāciūtis expīsa
 t malogīata sc̄or̄ cōdīatā sc̄or̄
 tate. Ordinate n. se hūt ḡna in
 malogīata. Itē apo. i' simuant

ij. ps. l.

nob̄ gaudia. xii. incorona xii
stellar̄ q̄ erat in capite m̄bris
Duodec̄ stelle sunc. xii. cogitō
nes q̄ electos letificabūt. tres p
tinentes ad prem̄. et filiū. et sp̄m
sc̄m. et nouem ad nouem ordines
beator̄ sp̄m. ul̄ has. xii. stellas
indlige tres dotes aie. sc̄ dei ui
sionem eiusq; dilectōm. et boni ex
cellētissimū ul̄ artiuissimū. xp̄
hēnsōm q̄ xp̄hēnsō gloriōsissi
ma ē. et iū coris. sc̄ claritatē uel
poti⁹ pulchritudinē. subtilitatē.
agilitatē. et passibilitatē. et sac
eratē. qnq; sensu. Sc̄dm q̄sdā
etiatōs anime ē delectatio q̄ est
estus uisionis et amoris. vi.

De diuersitatib; spei.

Seq̄ de diuersitatib; spei. Nota
dū quod ē sp̄s detestabil̄. et ē
sp̄s x̄m̄dabil̄. Sp̄s detestabilis
quadruplex ē. Prima ē male
d̄ca. sc̄da p̄sumptuosa. Tq; a ua
na. Q̄rta m̄dax. ul̄ falsa. p̄ma
ē q̄ d̄m̄ iō offendit q̄ de magistrū
die mīe. fidit vñ. b. et s̄mōib;
Est i fidel̄ fidelia soli. utiq; ma
le d̄ca capax cū uidelic̄. i s̄p̄ p̄
cam̄. h̄ p̄cat in bonitatem di. Ro
.ii. an diuicias bonitatis ei⁹. pa
tientie. et longanimitans. et temp
nis. Sc̄da ē cū aliq; sperat se
bifurcum. cū uoluit ec̄ xxix.
Reprobatio nequissima. mul
tos pertulit. sp̄s uana ē tum

fiducia ponenda in caro ī caru
ra ponit de quo require sup
q̄nta parte in eod tractan̄ yia
lx. Cōfūlūt ī nichili sp̄s falsa
ē cū q̄s sp̄t q̄ futū n̄e ut cū q̄s p
mittit sibi longam uitam q̄ tu
moutur ē ut ille cui d̄m̄ ē. stulte
ac nocte reperent aiām tuam a
re. Lūc. xii. vſa. xxvii. possum
m̄daciū sp̄m̄ uitam. Ad h̄ qd̄
sp̄s x̄m̄dabilis sit t̄a opant̄. pri
mo si in solo dō ponat̄. h̄est. xii.
Exaudi uocē eorū q̄ nullam aliam
sp̄m̄ h̄t̄. Sc̄d̄ si assit mitū un
q̄ sperat̄ p̄sumat̄. b. super can.
Integra ecclie solacio cū n̄ solū
quid sibi sit exp̄tandum. si un
sit p̄sumidū nouerit. Tertium
si in tribulacione sp̄s nō defici
s; uires suas ostendit Job. xiii.
Eciam si occiderit me in ipso spe
rabo. p̄s. Si exurgat adūsum
me prelium in hoc ego sp̄ra
to. Item notandum quod est
sp̄s p̄me auctoritans que ī solo
deo ponenda ē. et est sp̄s suffici
gu que ponenda ē in sanctis
in quantum sunt amici dei. sp̄s
que in solo deo ponitur subdiui
di p̄t insp̄em uenue gracie et
glorie. Sp̄s uero glie subdiui
di potest in expectationē glie a
niē et glie coris de q̄b; p̄us d̄cī
Explicit tractat̄ sp̄i b̄nditus
de Am̄.